

Lekent Vamp på Hemnskjela

Syvmannsorkesteret tok i bruk hele registeret.

Torsdagskveldens konsert på Hemnskjela var den første på Vamps sommerturne, og de første låtene bar muligens litt preg av at det. De virket litt småruskete i samspeilet. Men de drevne musikerne trengte ikke mye tid på å ta seg inn, og de tok etterhvert fram et register som ikke mange norske liveband kan skilte med.

Vamp er gode når de spiller på de myke strengene, som på Ingeborg og Hallo Adjø. Sistnevnte sang hadde de en nakne-

hårreisende versjon av i kveld.

Men Vamp er på sitt ypperste når de tar av og terger publikum. Når de går fra det vareste vare til disharmonier og musikalske sprell, før de henter seg inn igjen og lar oss kjenne igjen låta de startet på. Undertegnende har etterhvert hørt en del versjoner av Månemannen - deres aller beste sang. Om ikke kveldens versjon var den mest velspilte, så var den den tøffeste jeg har hørt.

Det slites en del strenger på fela til Øyvind Staveland under en slik konsert. Men ban-

det har mange strenger å spille på. Staveland junior, Odin, var fersk i bandet da de spilte på Hemnskjela for tre år siden. I kveld ble det tydelig at han har blitt en sentral musiker i bandet. Han konkurrerer med pappa Øyvind og vokalist Paul Hansen om å være den fremste scenepersonligheten. Det er en konkurranse som løfter bandet.

For meg står konserten Vamp holdt på Hemnskjela for tre år siden, fortsatt som en av de herligste konserten jeg noengang har opplevd i øyregionen. De spilte da i mørke, med fullt av folk foran scenen. Dette skaper en energi som ikke er mulig å få på en lys kveld som i kveld, med publikum stort sett sittende på benkene. Men musikalsk står kveldens konsert helt sikkert ikke tilbake på den. Og man blir jo glad av å få servert den musikalske leken fra dette syvmannsorkesteret, som nå har to blad musikalske entertainere med etternavn Staveland i spissen.

